REJESTR DOTYCZY:

LUBELSKI Mieczysław

s/c Henryka i Franciszki

z d. Solcbergów

* 30 grudn. 1886 w Warszawie

kraj: POLSKA

+ 29 kwietn. 1965 w Londynie

kraj: UK

w Brookwood, Surrey

pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny

83 / 65

Nota zamieszczona:

w tomie I

czesci ~~pierwsza~~

Indeks

PLASTYCY - rzeźbiarz

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

1759 ~~1269~~ - żona Hildegarda Franck, c. Ursula /* 1919, Berlin/, za Podlewskim, s. Jan /* 1922, Poznan"

~~1360~~ ~~XXXX~~ ~~1114~~

PSB, tom XVII błędny rok ur. 1887 zamiast 1886

Źródła i bibliografia:	znak rozpoznawczy
Kwestionariusz dla Who s Who Among Poles z 3.1.59	134
Tydzien Polski 1.5.65 - nekrolog rodziny	~~49~~/1.V.65/
Tydzien Polski 15.5.65, "Pożegnanie" przez Stefanię Kossowską	47/15.V.65/
Wiadomosci 16.5.65 - nekrolog nr 998	50/nr 998/
S.Łoża " Czy wiesz kto to jest" nota biograf.	1o5
PSB tom XVII. 592 - życiorys	119/XVII.592/.

POŻEGNANIE

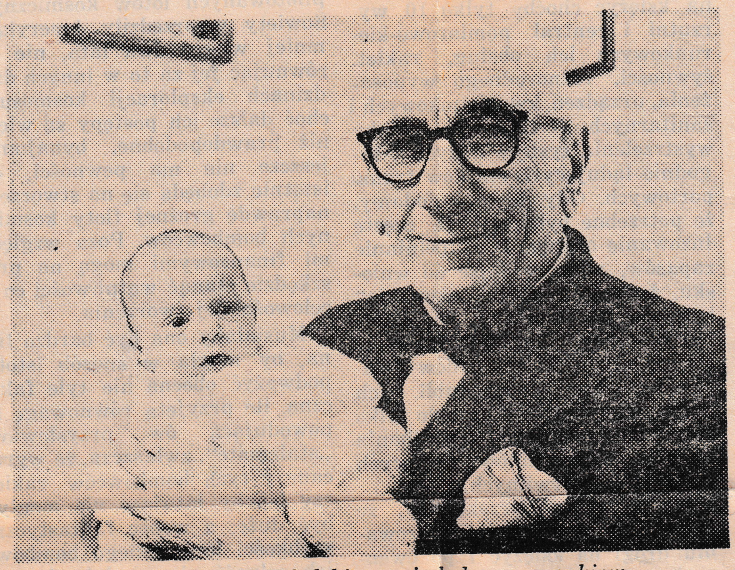
Stefania Kossowska

Mieczysław Lubelski, zmały 29 kwietnia w 78 roku życia, należał do artystów starszego pokolenia, którzy mieli szczęście, że ich najlepszy okres twórczy w pełni dojrzałości artystycznej zbiegł się z 20-leciem polskiej niepodległości. W rozmachu tamtych czasów mieli okazję do prac na wielką skalę i mogli w nie włożyć cały swój talent i twórczą energię. Wśród licznych dzieł, jakie Lubelski wtedy stworzył był Pomnik Sapera na Mokotowie w Warszawie, lwy przed ministerstwem wojny na Nowowiejskiej, znane wszystkim przechodniom, pomnik Kościuszki w Łodzi, pomnik Ułanów w Poznaniu.

Nazwy dzieł, data, miejsce urodzenia i inne szczegóły biograficzne, które się wymienia, by podsumować czyjeś zakończone życie, są ważne i konieczne, ale jakże nie wiele mówią o człowieku! Gdy czytałam w „Times'ie" i paru innych angielskich pismach pośmiertne wspomnienia, poświęcone Mieczysławowi Lubelskiemu, wydawało mi się, że to chodzi o kogoś innego. Z oficjalnego portretu wyglądał, zgodnie z rzeczywistością, wybitny polski rzeźbiarz, który był uczniem Dunikowskiego, który studiował w Berlinie, który zrobił to i taką nagrodę dostał, ale choć wszystkie fakty się zgadzały, nie był to znany i kochany pan Mieczysław, najlepszy przyjaciel, zawsze uśmiechnięty, czarująco, nie po dzisiejszemu uprzejmy, wszystkim życzliwy. Pierwsze słowa, które ze zdumiewającą jednomyślnością przychodziły na myśl każdemu, kto dowiadywał się o jego śmierci, były: co za strata! Jakiż to był miły człowiek!

Wdzięk osobisty przypisuje się głównie kobietom, w każdym razie ludziom młodym, Lubelski był jednak przykładem, że jest to cecha niezależna od wieku, specjalny dar ujmowania ludzi, jeszcze cenniejszy na starość, często zgryźliwą i dokuczliwą. Tę przyrodzoną właściwość, która musiała mu być pomocna całe życie, Lubelski umiał rozwinąć. Do ostatniej chwili życia nie pozwolił sobie na to by być starym, pracował w swoim zawodzie, mnóstwo czytał, wszystkim się interesował, pełen entuzjazmu, gdy go coś przejęło, zbolały, gdy zetnął się z czymś co sprzeciwiało się ustalonym zasadom, w jakich się wychował. Sam szlachetny, lojalny, wierny, nie mógł po prostu uwierzyć, że ktoś może być inny i był bardziej zdumiony niż oburzony, spotykając się z cudzą złością, z podstępem, z brakiem szacunku dla drugiego człowieka.

Należeliśmy oboje z mężem do innego niż on pokolenia i nieraz różniliśmy się w poglądach na sztukę czy życie. Pan Mieczysław, niezwykły wyjątek wśród Polaków, zamiast obrażać się, że ktoś ma inne zdanie, albo go zakrzyczeć, umiał słuchać cudzych argumentów, rozważać je i — nawet jeśli się z nimi nie zgadzał — szanować. Ta właściwość była jedną z licznych przyjemności obcowania z nim. Najprzyjemniej było go słuchać. Nie lubię słowa „gawędziarz". bo mi się jakoś kojarzy z nudzeniem ale nie widzę w naszym języku innego na nazwanie tej coraz rzadszej umiejętności żywego, dowcipnego opowiadania o prawdziwie interesujących wydarzeniach. Lubelski i Zygmunt Nowakowski byli ostatnimi, którzy umieli to znakomicie robić, zresztą obaj prawie rówieśnicy i przyjaciele od wczesnej młodości, z czasów, gdy na początku tego wieku Dunikowski ściągnął do Krakowa młodziutkiego rzeźbiarza, by mu pomagał w robocie. Współpraca Lubelskiego z dziwakiem, jakim był Dunikowski, to jedna z niezapomnianych jego historii, której już nikt nie potrafi powiedzieć.

Mieczysław Lubelski z najmłodszym wnukiem

Ileż tych opowiadań teraz się przypomina, każde doskonałe, zamknięte jak nowela, czasem z dramatyczną, czasem z zabawną pointą! Studia w Berlinie u starego, sławnego profesora, przyjaciela kajzera, i jeszcze wcześniejsze czasy gimnazjum w Pułtusku i nieprawdopodobnych przygód z miejscowym rosyjskim gubernatorem. I strajk szkolny w 1905 r., zawsze żywe i drogie wspomnienie, trwała więź z innymi jego uczestnikami.

Trudno się dziwić, że Lubelski, wyszedłszy z takiej patriotycznej szkoły, zachowywał się podczas okupacji w Polsce jakby wciąż miał 20 lat a nie pod sześćdziesiątkę. Członek A.K., uczestnik powstania warszawskiego, skończył wojnę w niemieckim obozie, skąd po zwolnieniu przybył do Anglii, gdzie miał córkę Urszulę Podlewską i syna Jana, także rzeźbiarza.

Nie odpoczywając długo, zabrał się do powierzonego sobie zaraz po wojnie dzieła, które było dla niego ważne nie tylko artystycznie, do budowy pomnika polskich lotników w Northolt. Nie spodziewał się, że czeka go jeszcze jedno zadanie, które miało pięknie zamknąć jego twórczość. Bo choć do końca życia miał zamówienia, żadna z późniejszych prac nie miała, bo nie mogła mieć takiej wagi i wymowy, jak odbudowa zniszczonego przez Niemców pomnika Kościuszki w Łodzi.

Mieszkańcy Łodzi, pragnąc jakby w symbolicznym geście, by ten sam artysta pomnik odbudował, który go poprzednio stworzył, nie bez trudu odnaleźli Lubelskiego w Londynie. Choć wiek i przeżycia wojenne dawały mu pełne prawo, by już odpocząć wśród uroczych i kochanych wnuczek i wnuków i nie podejmować się nowych i ciężkich robót, nie zawahał się i pojechał do Łodzi.

Praca była cięższa niż przypuszczał, trzeba było zaczynać wszystko niemal od nowa, rekonstruować pomnik z pozostałych fragmentów i nielicznych odnalezionych rysunków. Warunki pracy też nie były łatwe i Lubelski przypłacił je zawałem serca. Wyszedł z choroby, pracował dalej, przez parę lat w ciągłych podróżach między Polską i Anglią — i pomnik wreszcie tryumfalnie stanął.

Choć Mieczysław Lubelski odszedł, tyle po nim zostało! Ten łódzki Kościuszko i orzeł z brązu na strzelistym obelisku w Northolt, i inne dzieła. I może jeszcze trwalsza, bo nic jej nie może zburzyć ani zniszczyć — najserdeczniejsza o nim pamięć tych co go znali i kochali.

Pomnik Tadeusza Kościuszki w Łodzi, stworzony i po wojnie odbudowany przez Mieczysława Lubelskiego

żona Hildegarda Franck
córka Urszula ur. 1919 w Berlinie
syn Jan ur. 1922 w Poznaniu

10. Dane rodzinne: nazwisko panieńskie żony i imiona dzieci wraz z rokiem i miejscem urodzenia.

11. Uwagi:

3.I.1959 M. Lubelski

Data Podpis

12. Instrukcja: wydawnictwo zastrzega sobie prawo skracania, dla celów redakcyjnych, wszystkich danych zawartych poza rubrykami 1 do 6 (włącznie). Przed oddaniem do druku tekst redakcyjny będzie przesłany do wiadomości osobie zainteresowanej.

Wydawnictwo po wykorzystaniu redakcyjnym kwestionariuszy biograficznych stworzy z nich archiwum, które po latach przekaże jako trwały materiał historyczno-biograficzny jednej z instytucji naukowych poza Krajem dla celów archiwalnych.

KWESTIONARIUSZ JEST PRZEZNACZONY WYŁĄCZNIE DLA ADRESATA

TAURUS
REFERENCE BOOKS

STIBORIANUM-PRESS Ltd.

POLONIA W SWIECIE
ENCYKLOPEDIA i SŁOWNIK BIOGRAFICZNY

95, Black Lion Lane,
London, W.6, England

KWESTIONARIUSZ BIOGRAFICZNY

1. Nazwisko i imiona LUBELSKI Mieczysław Jan Ireneusz

2. Data, miejsce i kraj urodzenia 30.XII 1886 Warszawa

3. Obywatelstwo polskie

Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie
Königl. Akademische Hochschule w Berlinie

4. Wykształcenie, studia, dyplomy, tytuły naukowe i t.p.

artysta-medalier
rzeźba dekoracyjna, pomniki

5. Zawód główny i ew. specjalizacja w zawodzie

Obecnie odbudowuje pomnik
Tadeusza Kościuszki, który
Hitlerowcy zniszczyli w 1939 r.

6. Obecne stanowisko albo zajęcie

7. Odznaczenia (przy orderach—klasa)

8. Ważniejsze stanowiska, prace, zajęcia, udział w życiu naukowym, społecznym, wojskowym, politycznym i t.p.

Wykonałem rzeźby dekoracyjne:
w Teatrze Narodowym w Warszawie
Ministerstwie Spraw Wojsk. w W-wie
Ministerstwie Sprawiedliwości w W-wie
Instytucie Kopernika w W-wie
gmachu Ministerstwa Administracji w W-wie
Uniwersytecie Ludowym w Dalkach
Kaplicy na Zamku (Poznań)
Kościele Matki Boskiej Pszczyńskiej w W-wie
Pomniki:
Ułanów w Poznaniu
Saperów w Warszawie
Tadeusza Kościuszki w Łodzi
Króla Jagiełły w Tuszynie
Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
Niepodległości w Poznaniu
Poległych lotników polskich w Londynie
Poległych marynarzy polskich w Płymouth

9. Ważniejsze opublikowane prace naukowe, literackie, artystyczne (artyści: wystawy, koncerty, sztuki teatralne i t.p.).

Ś. † P.

83/65

Mieczysław Lubelski

artysta-rzeźbiarz,

urodzony w Warszawie 31 grudnia 1886, zmarł w Londynie 29 kwietnia 1965. Po mszy żałobnej w kościele św. Andrzeja Boboli pogrzeb odbył się na cmentarzu Brookwood, Surrey.

O czym zawiadamia

RODZINA

TP. 1/5/65

Ś. † P.

83/65

MIECZYSŁAW LUBELSKI

artysta rzeźbiarz

ur. w Warszawie 31 grudnia 1886 zmarł w Londynie 29 kwietnia 1965. Msza żałobna odprawiona będzie w kościele św. Andrzeja Boboli, Leysfield Rd., W.12, we wtorek 4 maja o 10 rano. Pogrzeb odbędzie się na cmentarzu Brookwood, Surrey.

O czym zawiadamia

RODZINA

9127

comrades 1939-

Autorem tablicy jest znany polski artysta rzeźbiarz p. Mieczysław Lubelski. Przed wojną był on twórcą szeregu pomników m. in. pomnika Sapera w Warszawie, pomnika Kościuszki w Łodzi i pomnika Ułanów w Poznaniu. Po powstaniu warszawskim, w którym p. Lubelski brał udział jako żołnierz AK, przebywał on w niemieckim obozie jeńców, zaś po wojnie dostał się do W. Brytanii. Jest on również autorem pomnika Lotnika w Northolt, który odsłonięto w r. 1948.

Dotyczy..... LUBELSKI Mieczysław .....

Nr rej. 83 / 65

B.O.Jeżewski "Polacy w swiecie-Wiek XX-
Zródła do biografii, tom I, część pierwsza
- w maszynopisie

LUBELSKI Mieczysław; * 30.12.1886 Warszawa, s. Henryka i Franciszki z Solcbergów; + 29.4.1965 w Londynie; pochow. w Brookwood, Surrey /Anglia/.

47/V-65/, 50/V-65/, 105, 130.

Przypisy: syn Jan / * 1922 w Poznaniu /- rzeźbiarz, c. Urszula /* 1919 Berlin/, za Podlewskim.

Skorowidz: art. rzezbiarze

Objasnieniae znaków:

47/V-65 - Tydzien Polski z 1.?.65 - nekrolog i z 15.5.65 - wspomnienie Stefanii Kossowskiej pt. "Pożegnanie"

105 - St. Łoza " czy wiesz kto to jest"

130 - kwestionariusz dla Who's Who Among Poles.

50/V-65/ - Wiadomosci, Londyn - nekrolog

./.

Podaję poniżej wykonane prace Lubelskiego zebrane z jego kwestionariusza:

Rzezby dekoracyjne:
- w Teatrze Norodowym w Warszawie
  Ministerstwie Spraw Wojskowych w W-wie
  Ministerstwie Sprawiedliwosci w W-wie
  Instytucie Hygieny w W-wie
  Gmachu Riunione Adriatica w W-wie
  Uniw. Ludowym w Dalkach
  Kaplicy na Łazarzu w Poznaniu
  Kosciele Marii Panny, Przyrynek W-wa
  i inne

Pomniki i tablice:
Ułanów w Poznaniu
Sapera w Warszawie
Tadeusza Kosciuszki w Łodzi i odbudowanie po zniszczeniu przez Niemców
Króla Jagiełły w Tuszynie
Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
Niepodległosci w Pabianicach
Lotników polskich w Northolt pod Londynem
i tablica marynarzy polskich w Plymouth

B.O.Jeżewski

Londyn 14.12.69.